

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Zagranicą . . . . . mies. zł. 5.—, kwart. 15.—		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarcie wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 20, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—, Tabulki, dane o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, w ogłoszeniach o sprzedaży gr. 12, matrymonialne, korespondencja prywatna słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
--	--	--	---	-------------------------------------	---

OBNIŻKA TARYFY KOLEJOWEJ.

Realizację swego programu, zmierzającego do wyrównania całości życia gospodarczego na jednolitym poziomie, do ścięcia przerostów w dziedzinie cen, rozpoczął Rząd od kompresji bezpośrednio od siebie zależnych elementów gospodarstwa narodowego, mianowicie taryf kolejowych. Czyniąc tak, Rząd kierował się dążnością do stworzenia warunków, umożliwiających wydatniejszą redukcję cen różnych artykułów, których dotychczasowa sztywność usprawiedliwioną była nadmierną wysokością taryf kolejowych.

Ogólne zasady wejść mającej w życie najbliższym w życie niższej taryfy przedstawiają się w sposób następujący: Zaniechana została ogólna, jednolita obniżka taryfy dla wszystkich towarów i komunikacji, ponieważ spowodowałoby to z całą pewnością załamanie równowagi budżetu kolejowego, nie przynosząc wzajemnie korzyści. Zasadniczo niższe obejmują plody rolne i hodowlane, podstawowe surowce i półfabrykaty oraz ważniejsze materiały inwestycyjne. Przedmiotowo tak ujęta niższa powinna przyczynić się do podniesienia rentowności produkcji albo do obniżki cen. W tym celu równocześnie z wydaniem niższej taryfy będą w miarę możliwości czynione odpowiednie posunięcia, zmierzające do osiągnięcia możliwie najwyższych korzyści ogólnogospodarczych. Działanie obniżonych taryf będzie poddane kontroli, dotyczącej wyniku gospodarczego tej operacji. Brak oczekiwanego efektu będzie dawał podstawę do powrotu do dawnego poziomu odnośnej taryfy.

Rozmiar niższej ustalony został na 30% w stosunku do taryfy z roku 1930. W razie potrzeby powyższa norma będzie mogła być zwiększona i w niektórych wypadkach kolej będzie musiała przewozić towary przy opłatach deficytowych. Oczywiście takie niskie stawki będą miały zastosowanie nie tylko przy towarach najtańszych i przy dalekich odległościach.

Kwota zniżek, które mają być udzielone, ustalona została na bezmała 80 milj. zł. rocznie, biorąc za podstawę obecną ilość przewozów. Ponieważ zniżkami objęte będą najpoważniejsze artykuły, przeto około 90% przewozów w ruchu wewnętrznym dozna zniżki taryfy.

Jest to pociągnięcie niezmiernie w skutkach swych doniosłe. W ciągu siedmiu lat naszej niepodległości włożyliśmy dużo wysiłku w nasze kolejnictwo. Po wojnie zastaliśmy 63% naszych dworców spalonych lub zburzonych. Huragan wojny zniszczył wszystkie niemal szlaki kolejowe, wyrzucając z nasypów tysiące kilometrów szyn, obracając w perzynę setki mostów i przejazdów. Zarząd kolei polskiej zdołał do wszystkiego odbudować i dziś pod względem ilości i jakości naszego taboru doganiamy już naszych sąsiadów zachodnich. Koleje polskie mają 5340 parowozów, 12.000 wagonów osobowych i 153.000 towarowych. Polskie koleje są tedy w stanie spełnić swe zadania gospodarcze, co obecnie wskutek zmian koniunkturalnych w całej pełni nie mogło mieć miejsca. Nie miało zaś przeważnie wskutek znacznej dysproporcji, zachodzącej między wysokością stawek przewozowych a wartością przewożo-

Rada Ligi Narodów zajmie się propozycjami pokojowymi.

Genewa, 13. XII. (PAT.) Do Genewy przybyli m. in. premier Laval, minister Eden i ambasador Madariaga. W ciągu przedpołudnia odbył się szereg konferencji. Delegat R. P. przy Lidze Narodów min. Komarnicki miał dłuższą rozmowę z premierem Lavallem oraz z przewodniczącym komitetu 5-ciu, ambasadorem Madariagą. Koncepcja zwołania komitetu 5-ciu brana pod uwagę początkowo przez premiera Laval'a i min. Edena upadła definitywnie, głównie wskutek stanowiska Polski i Hiszpanji, których przedstawiciele uważali, że propozycje paryskie winny być przedłożone Radzie Ligi, jako jedynie kompetentnemu czynnikowi. Do stanowiska min. Komarnickiego i ambasadora Madariagi przyłączył się delegat Turcji, który jest również członkiem komitetu 5-ciu. Należy się zatem liczyć, że propozycje angielsko-francuskie znajdą się na porządku dziennym zwołanego na 17 b. m. posiedzeniu Rady Ligi Narodów.

Komitet 18-tu zebrał się o godz. 16 pod przewodnictwem p. Vasconalosa (Portugalja). Pierwszy zabrał głos premier Laval, który podkreślił, że rządy włoski i abisyński zostały powiadomione o sugestjach francusko-angielskich, które niebawem będą zkomunikowane również Radzie Ligi Narodów. Rola Francji i Anglii jest

obecnie zakończona i jest rzeczą Ligi Narodów zdecydować, co ma być dokonane.

Następnie przemówił min. Eden, który przypomniał, że komitet koor-

dynacyjny wypowiedział się przychylnie co do wysiłków, podjętych przez rządy Francji i Anglii. Minister Eden wypowiedział się za zwołaniem Rady Ligi w najszybszym terminie.

Oświadczenie delegata Polski.

Następnie delegat R. P. przy Lidze Narodów minister Komarnicki oświadczył: Uważając, stosownie do linii postępowania, od której Rząd mój nigdy się nie oddalił, że organa kompetentne Ligi Narodów jedynie posiadają prawo i obowiązki oceny znaczenia wydarzeń, które miały miejsce ostatnio, oraz rozpatrzenia położenia w swoim całości, — sądzę, że powinniśmy się powstrzymać od wszelkich postanowień, mogących mieć znaczenie polityczne, aż do chwili, kiedy Rada Ligi Narodów będzie mogła się wypowiedzieć co do wartości nowych propozycji, sugerowanych przez Francję i W. Brytanię. Przyjęcie jakiegokolwiek nowego postanowienia przez ten komitet mogłoby zaszkodzić pracy, której Rada Ligi Narodów ma się niebawem podjąć na mocy swoich kompetencji.

Mowa delegata polskiego stanowiła w kuluarach Ligi temat ożywionych komentarzy. Większość delegatów po dzielała w zupełności stanowisko Pol-

ski, iż nie można jednocześnie uciekać się do dwóch metod — t. zn. z jednej strony do procedury koncyliacyjnej, a z drugiej do zaostżenia sankcyj. Jednocześnie uważa się, że najwyższy czas, aby cała sprawa wróciła do normalnej procedury kompetentnych organów Ligi Narodów.

Naogół sytuację ocenia się bez optymizmu, zwłaszcza wobec spodziewanej odmowy ze strony Abisynji. Liczą się również z możliwością opozycji ze strony mniejszych państw.

Rada Ligi odrzuci propozycję?

Londyn, 13. XII. (PAT.) Prasa angielska wyraża naogół opinię, że Rada Ligi Narodów odrzuci propozycje paryskie. Tymczasem opozycja w społeczeństwie angielskim przeciwko tym propozycjom wzmaga się bardzo znacznie.

Dzienniki donoszą o stosach listów, jakie posłowie otrzymują codziennie od swych wyborców, potępiających propozycje paryskie i utrzymujących, że ich oszukano przy wyborach. Wśród niektórych posłów konserwatywnych w Izbie Gmin rozlegają się nawet głosy, że Hoare powinien ustąpić dla uratowania prestiżu rządu narodowego.

Nawet „Times“ wyraźnie przewiduje możliwość odrzucenia propozycji przez Radę Ligi, stwierdzając, że propozycje paryskie, o ile odpowiadają sprawozdaniom prasowym, nie stoją w zgodzie z paktem Ligi. Dziennik oświadcza, że usiłowania Hoare'a i Laval'a skazane są zgóry na odrzucenie przez Genewę i całe zadanie będzie musiało być podjęte na nowo. Ani zdrowy rozsądek i dobra wiara nie wymagają od rządu — pisze „Times“ — aby obstawał przy warunkach, których nigdy nie powinienby był wysuwać.

Paryż, 13. XII. (PAT.) Wczorajszy dzień w Genewie jest rozmaicie komentowany przez prasę. Niektóre dzienniki zdradzają pewne zakłopotanie, w innych przebiega pewien optymizm, zaś prasa lewicowa występuje gwałtownie przeciwko projektowi układu. Jeżeli Mussolini przyjmie propozycje, zaś negus je odrzuci, jak to zapowiedział wczoraj, powstanie nader kłopotliwe zagadnienie. Rokowania, jakże się rozpoczną, będą w każdym razie bardzo długie i ciężkie.

Posiedzenie Senatu.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Wczoraj odbyło się plenarne posiedzenie Senatu. Senat wybrał wicemarszałka w osobie sen. Barańskiego, poczem przystąpił do wyboru komisji.

Z kolei marszałek Prystor złożył następujące oświadczenie: Z podziału kompetencji władz naczelnych w państwie wynika obowiązująca zasada by parlamentarzyści nie ingerowali w sprawy należące do zakresu działania administracji. Pragnę podkreślić, że przestrzeganie tej zasady uważam za bezwzględny obowiązek wszystkich panów senatorów. Z drugiej strony zadaniem pp. senatorów jest troska

o to, by organa państwowe do najniższych szczebli włącznie działały rozumnie i sprawiedliwie, by możliwe usuwać zjawisko krzywdy. Parlament jest trybuną kontroli, formą krytyki dostępną dla panów senatorów są przemówienia z trybuny (w szczególności przy debacie budżetowej, interpelacje oraz bezpośrednie podawanie do wiadomości czynników rządowych dostrzeganych braków, błędów, czy nadużyć.

Najbliższe plenarne posiedzenie odbędzie się w piątek 20 b. m. Na tem posiedzenie zakończono.

Demonstracja studentów chińskich.

Szanghaj, 13. XII. (PAT.) Protesty studentów pekińskich przeciw autonomistom w Chinach północnych wywołały głęboki oddźwięk w wielu miastach. W Hankou odbył się wiec protestacyjny uczniów 30 szkół, w Hangczou — wiec 10.000 uczniów, w Szanghaju wiec ogólnostudencki z

udziałem profesorów i robotników zamienił się na wielką demonstrację uliczną z udziałem 80.000 ludzi. Również i w Kantonie odbyły się takie wiece. W odpowiedzi na to Japończycy wysłali z Hongkongu do Kantonu kanonierkę dla obrony obywateli japońskich

nego towaru. A ta dysproporcja wynikała z faktu, że podstawa obliczeniowa, na której opierał się dotychczasowy system opłat za przewóz towarów został skonstruowany w roku 1929, roku koniunktury szczytowej a więc i najwyższych cen towarów.

Obecna obniżka taryf kolejowych wprowadzi pożądaną poprawę w tym tak niekorzystnym stanie rzeczy. Nie powinna się powtórzyć więcej ta paradoksalna sytuacja, gdy dziesiątki tysięcy wagonów stało bezczynnie a równocześnie postępował coraz inten-

sywniejszy rozwój transportu samochodowego i furmankowego. Odbijało się to fatalnie na położeniu finansowym kolejnictwa. Koleje nie mogły uniknąć deficytu eksploatacyjnego, wszelkie zaś inwestycje kolejowe kładły się swem brzemieniem na budżecie państwowym.

Dziś nastąpi organiczny związek działalności aparatu komunikacyjnego z całością gospodarczej polityki Państwa a obniżenie taryfy, wzmagać ilość przewozów, wyjdzie na dobre i samemu kolejnictwu. Gd.

Posiedzenie Sejmu.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejm uchwalił rządowe projekty ustaw o dodatkowych kredytach na r. 1934/5 i 1935/36. Ponadto uchwalono projekty szeregu ustaw w sprawie ratyfikacji konwencji i umów międzynarodowych, które były przedmiotem obrad komisji spraw zagranicznych.

Wiadomości bieżące.

12 13

Piątek

Lucji p. m.

Jutro: Teodora m.
Wschód słońca 7:36
Zachód 15:23

TEATR WIELKI.

Piątek godz. 20 „Rewizor”.
Sobota godz. 20 „Przygoda w Grand Hotelu”.
Niedziela godz. 15.30 „Awantura w raju”. — Godz. 20 „Przygoda w Grand Hotelu”

TEATR ROZMAITOSCI.

Piątek teatr nieczynny.
Sobota godz. 20 „Jaś z księżycą”.
Niedziela godz. 20 „Jaś z księżycą”.

KINOTEATRY.

APOLLO: „Annapolis”.
CHIMERA: „Cyrk Barnuma” z Wallace Beery.
COLOSSEUM: „Ufałam ci”, oraz rewja „Publiczność ma głos”.
GRAZYNA: „Kapryśna Marjetta”.
KOPERNIK: „Ilonka” z Fr. Gaal.
MARYSIENKA: „Bengali”.
MUZA: „Sequoia”.
PALACE: „Czterech i pół muszkieterów”. Szóke Szakal, Tibor v. Halmay, Feliks Bressart, Walburg, Huszar, Verebes.
PAN: „Mężowie do wyboru”.
PAX: „Przeor Kordecki obrońca Częstochowy” i aktualności.
RAJ: „Wacusz” z Dymusz.
STYLOWY: „Jej szampańska noc” oraz rewja „Obcinanki”.
SWIT: „Melodie cygańskie”.
TECZA: „Mały pułkownik” z Shirley Temple.
UCIECHA: „Pocałunek skazańca” i rewja.

— Teatr Wielki. Dziś o godz. 8-cj wieczorem komedia Gogola „Rewizor”. Reżyserja Janusza Strachockiego. Dekoracje Andrzeja Pronaszki.

Jutro „Przygoda w Grand Hotelu”.
— Teatr Rozmaitości dziś nieczynny. — W sobotę i w niedzielę powtórzenie komedji Acharda „Jaś z księżycą”.

— Dzieci dla dzieci! Pod tem hasłem urządził Komitet Opieki Pozaszkolnej dnia 15 bm. w niedzielę o godz. 3.30 pop. w sali Teatru Rozmaitości wielki koncert, w którym wezmą udział jedynie siły, rekrutowane z naszych najmłodszych talentów, produkując się wobec publiczności w różnym wieku. Będzie tam orkiestra dziecięca, recytatorka Olga Schatterówna, tancerka Zosia Michonowa, Benjo Straucher uczeń prof. Bauera z konserwatorium im. Szymanowskiego, wreszcie chór dziecięcy SS. Urszulanek. Bilety do nabycia u Seyfartha przy ul. Akademickiej, w dzień przedstawienia w kasie Teatru Rozmaitości.

KOMUNIKATY.

— Wielki obchód ku czci Stefana Żeromskiego z powodu 10-lecia Jego śmierci urządzają Związek Zawodowy Literatów Polskich we Lwowie i Kasyno i Koło Literacko-Artystyczne w dniu 17 bm. o godzinie 19.30 w wielkiej sali Kasyna przy ul. Akademickiej. Postać Wielkiego Pisarza i to zarówno artysty, jak i człowieka oświetlona zostanie w sposób wielostronny przez wybitnych pisarzy i artystów. Sensacją wieczoru będzie pierwszy na lwowskim gruncie występ głośnego autora „Kordjana i Chama” i „Pawich Piór” p. Leona Kruczkowskiego z Krakowa. Pierwsza w Polsce Dorota Smuganowa, wybitna artystka lwowska p. Malanowicz-Niedzielska, która grała tę rolę na warszawskiej prapremjerze „Przeziębłki” w Teatrze Narodowym, podzieli się swojemi wspomnieniami z okresu współpracy z Żeromskim. Recytacje z utworów Żeromskiego wygłoszone przez popularnych artystów teatralnych pp. Zdzisławę Zyczkowską i reż. Władysława Krasnowieckiego, oraz przemówienia pp. Józefa Jedlicza i dr. Włodzimierza Jampolskiego, red. Henryka Heschela i red. Michała Rudnickiego wypełnią pozostałe punkty bogatego i interesującego programu.

— Zarząd Zakładu „Rodziny Sierocej” urządzi 17 bm. w sali Teatru Wielkiego koncert na cele humanitarne, którego czysty dochód przeznaczony jest na całkowite utrzymanie, ubranie i wykształcenie 45 sierot po Obrońcach Lwowa i Kresów Wschodnich. W koncercie biorą udział: primadonna opery lwowskiej i warszawskiej, prof. Muenzer, uroczą Basia Bitterówna, oraz wszyscy artyści „Wesołej Fali” w zupełnie nowym repertuarze. Wybieramy się zatem wszyscy, aby ucieszyć siebie i sieroty.

— Nowe kino. Przy ul. Łyczakowskiej 7 powstało nowe kino „Tęcza”. Posiada ono aparaturę dźwiękową fmy „Bauer Marconi”, zainstalowaną przez inż. Pragłowskię. Gustowna sala, dobre programy i niskie ceny biletów zachęca zapewne Łyczakowian do odwiedzania tego kina. W programie obecnie „Mały pułkownik” z Shirley Temple.

— Wystawa fotografii. Lwowska Akademia Wystawa Fotografiki w auli Politechniki, która jest jedyną wystawą fotograficzną w tym okresie, będzie zamknięta w niedzielę 15 bm. Wszyscy, którzy interesują się fotografią i sztuką powinni skorzystać z ostatnich dni i zwiedzić tę naprawdę ładną i ciekawą wystawę. Wystawa

Egipt żąda całkowitej niepodległości.

Kair, 13. XII. (PAT.) Wiadomość o przywróceniu konstytucji wywołała tu ogromny entuzjazm. Przez ulice miasta przeciągnął pochód, złożony z 40.000 osób, domagających się całkowitej niepodległości kraju. Manifestanci uszkodzili kilka tramwajów. Wśród ludności i w kołach politycznych panuje pewne zaniepokojenie. Po podpisaniu reskryptu królewskiego o przywróceniu konstytucji, król postanowił opóźnić o jeden dzień ogłoszenie tego reskryptu. Sytuacja

rzędu jest niepewna. Trudności wewnętrzne nie zostały rozwiązane i mogą się wznowić jeżeli opinia publiczna zostanie zawiedziona przez opóźnienie wprowadzenia konstytucji i przywrócenia normalnego życia parlamentarnego. Donoszą o manifestacjach w Aleksandrii i Port Saidzie, które zostały opanowane przez policję. W Port Saidzie 800 manifestantów rozbiło kilka sklepów. Podczas tych zajęć jeden z policjantów angielskich został ciężko ranny.

Dzisiaj a jutro Związku Strzeleckiego.

Zrodzony przed 26 laty z niepodległościowego ruchu ideowego Związku Walki Czynnej, Związek Strzelecki wszedł w życie Odrodzonej Polski. Lecz w pierwszym momencie spotkał się z nieprzychylną opinią społeczeństwa, które w przeważnej większości uważało, że z chwilą odzyskania wolności rola Z. S. w zupełności się skończyła, że wystarczy sama armia i aparat państwowy, że Państwo samo bez specjalnego wysiłku społeczeństwa da sobie radę z budowaniem zrębów państwowości. Bieg wypadków naszego życia politycznego i społecznego do gruntu zmienił poglądy wśród szerokiego mas społeczeństwa, co więcej — utwierdził je w tem silnym przekonaniu, że Z. S. jako organizacja, wychowująca młodzież w duchu państwowym, opartym na wielkiej idei jego Twórcy i Budowniczego istnieje musi, w takiej formie, w jakiej ją dzisiaj widzimy.

W Niepodległej Polsce idea strzelecka przeszła znaczną ewolucję. Zmieniły się pojęcia o roli i zadaniach Z. S. równoległe do krystalizowania się form obrony narodowej, ale zasadnicza myśl została niezmienną. Z. S. podjąwszy w szerokiej płaszczyźnie wyszkoleniowej i organizacyjnej pracę wychowania fizycznego i obywatelskiego, oraz Przystosowania wojakowego spełnia zarazem zadanie nie mniej doniosłe. I z tych to pobudek winien dotrzeć wszędzie, pod strzechę wieśniaczą, do warsztatów rzemieślniczych i na ławę uniwersytecką — jako organizacja powszechna, prawna i publiczna, reprezentująca wysokie poczucie miłych a zaszczytnych obowiązków.

Dzisiaj, w siedemnastym roku pracy strzeleckiej w Niepodległej Polsce — ma już Z. S. wyraźne drogi przed sobą i zdecydowany teren pracy z konkretnymi wynikami, ma bogate doświadczenie, które wzbogacił dorobek nie tylko organizacyjny, ale także społeczny i państwowy. Cieszy się opie-

ką i poparciem Rządu, który z pełnem zaufaniem powierzył mu szereg odcinków pracy, cieszy się uznaniem całego społeczeństwa, w którym zdobył sobie poważne stanowisko swą pracą wychowawczą i wyszkoleniową. Wszystko, cokolwiek dzisiaj Z. S. inicjuje i realizuje, marsze i strzelectwo, sport i P. W., świetlice i prace zawodowe, służą tej naczelnej idei wychowania obywatela-żołnierza, budującego trudem codziennej, twórczej pracy, potęgę Rzeczypospolitej.

A jutro? Jutro Z. S. stoi przed oczyma naszymi w kalejdoskopijnej wyrazistości, jako cel życia, obowiązek dnia, prospekt skondenzowanego wysiłku nad urabianiem serc i uszlachetnianiem dusz, jako program pracy, której rezultatem będzie, bo być musi, zwarty i jednolity obóz obywateli, przenikniętych wspólną kulturą, zwyczajami i dążeniami zakrojonymi na podobieństwo wielkich i szlachetnych tradycji Chrobrych, Jagiellonów, Batorych i Piłsudskich. Jutro to mówi samo za siebie, że Polskę może w niedalekiej już przyszłości czekać nowe, kto wie, czy niecięższe, próby zmagania. Takie jutro mówi nam, że ugruntowanie naszego narodowego stanowiska w świecie, wymagać od nas jeszcze będzie wielkich ofiar i znojnego wysiłku, do którego już dzisiaj naród przygotować należy, nie oglądając się jedni na drugich i nie czekając, broń Boże, aż nadejdzie czas — „bo nie wiemy ani dnia ani godziny”.

My historję naszego Narodu mając na uwadze, nauczeni doświadczeniami półtorawiekowej niewoli, wiemy, że najlepszą i najpewniejszą ochroną niepodległości jest czujność i stała gotowość całego Narodu i jego realna siła bojowa.

Takie hasło naszego jutra winno stać się drogowskazem całego społeczeństwa i narodu, zdążającego w dziejowym pochodzie ku lepszemu jutru.

(Fran.)

wa otwarta codziennie od godz. 10—14.30. Wstęp 20 gr.

— Towarzystwo Naukowe we Lwowie. Posiedzenie Sekcji historii społeczno-gospodarczej odbędzie się we wtorek, 17 bm. o godz. 18-cj w Zakładzie historii społecznej i gospodarczej, ul. Mickiewicza 5a, II p.

KRONIKA MIEJSKA.

Wyjaśnienie. W związku z wiadomością podaną w nr. 280 z dnia 6 bm. jakoby kierownik agencji pocztowej w Nastasowie Michał Kruczek aresztowany został na zarządzenie władz prokuratorskich pod zarzutem wyjmowania banknotów z listów zagranicznych, — na podstawie pisma Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów we Lwowie, wyjaśniamy, że p. Michał Kruczek, kierownik agencji pocztowej w Nastasowie nie został aresztowany i że nadal pełni nieprzerwanie swoje obowiązki służbowe.

Wyjazd 800 włościan na Wawel. Wczoraj przez Lwów przejechała liczna pielgrzymka z województwa tarnopolskiego i stanisławowskiego w drodze do Warszawy i Krakowa, celem złożenia hołdu ś. p. Marszałkowi Piłsudskiemu. Pielgrzymkę zorganizowała Liga popierania turystyki.

Wykreślenie z rejestru Stowarzyszeń. Starostwo Grodzkie lwowskie komunikuje: Urząd Wojewódzki lwowski decyzją z dnia 29. XI. i 3. XII. 1935 L. Pol. B. 25-14-72/35 zarządził wykreślenie szeregu stowarzyszeń

TRUMNA MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO BĘDZIE ZAMKNIĘTA 22 b. m.

Kraków, 13. XII. (PAT.) W dniu 22 grudnia b. r. trumna kryształowa w której spoczywają zwłoki ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego, zostanie złożona do trumny metalowej, celem późniejszego umieszczenia jej w sarkofagu krypty pod „wieżą srebrnych dzwonów” na Wawelu. Do dnia 22 b. m. zwiedzanie krypty św. Leonarda na Wawelu odbywa się normalnie w ustalonych godzinach, po 22 b. m. zwiedzanie krypty odbywać się będzie w godzinach przeznaczonych na zwiedzanie grobów królewskich.

ROZWIĄZANIE KARTELU BLACHY CYNKOWEJ.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) W toku dalszych rozmów p. Ministra przemysłu i handlu z przedstawicielami kartelu blachy cynkowej ustalono, że kartel ten rozwiązuje się z dniem 31 grudnia b. r., wskutek czego ceny tych wyrobów są już obecnie i będą nadal normowane w drodze wolnej konkurencji.

W wyniku rozmów p. min. Góreckiego z Zjednoczeniem polskich emaljarni, obejmującym 8 firm, uzgodniono, iż obniżka cen na naczyń emaljowanych wyniesie przeciętnie 15 proc., poczynając od dnia 15 b. m.

Giełda z dnia 13 grudnia.

WARSZAWA — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Dewizy: Belgja 89.30, Berlin 213.45, Kopenhaga 116.60, Holandia 358.85, Londyn 26.11, N. Jork kabel 5.29 7/8, Paryż 35.01, Praga 21.95, Sztokholm 134.68, Szwajcaria 171.88. Papiery państwowe: 3 prc. poz. budowlana 40, 4 prc. poz. inwest. 110.50, 4 prc. poz. dol. 53, 7 prc. poz. stabiliz. 63.65. Akcje: Bank Polski 96.25, Starachowice 31.25, Lilpop 7.75. Dolar w obrotach prywatnych 5.30.

LWÓW — GIEŁDA ZBOŻOWA.

Na Giełdzie obroty w życie, mące i otrębach. Naogół sytuacja bez zmiany. Tendencja utrzymana, usposobienie spokojne.

LWÓW — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Giełda pieniężna notuje transakcje: dolarówki zł. 52.85. W płaceniu: 4 prc. obl. Kolej. Bku Kraj. zł. 45, 4 i pół prc. I zast. Pol. Bku Kraj. zł. 61.75. Tendencja spokojna. Dolar około zł. 5.30 i pół.

Program radiowy.

Sobota, 14 grudnia.

Lwów. Godz. 6.30: Audycja poranna. 11.57: Sygnał czasu. 12.05: Dziennik południowy. 12.15: Orkiestra salonowa. 13: Płyty. 13.30: Koncert życzeń. 14.30: Orkiestra mandolinistów. 15.15: Giełda. 15.30: Recital fortepianowy. 16: Lekcja jęz. francuskiego. 16.15: Recital organowy. 16.30: Skrzynka techniczna. 16.45: „Cała Polska śpiewa. 17: Reportaż. 17.15: Płyty. 17.50: Odczyt. 18: Wesoła audycja dla dzieci. 18.30: Przegląd wydawnictw. 18.45: Płyty. 19: Feljeton. 19.20: Koncert reklamowy. 19.35: Wiad. sport. 19.50: Pogadanka aktualna. 20: Muzyka lekka. 20.45: Dziennik wieczorny. 21: Audycja dla Polaków z zagranicy. 21.30: Audycja muzyczna. 22: Muzyka taneczna. 23.05: Retransmisje z rozgłośni europejskich.

NIETYLKO JEZELI SIĘ NAM SPIESZY, ALE TAKŻE JEZELI CHCEMY ODBYĆ PODRÓŻ NAJWYGODNIEJ, POWINNIŚMY PODRÓŻOWAĆ SAMOŁOTEM!

Tanie ceny biletów!

uderzył w budynku policji w twarz doprowadzonego przez siebie studenta politechniki Stanisława Szustakiewicza. Ponadto Szozda dwukrotnie pałką gumową zdzielił studenta przez plecy. Student będąc oficerem rezerwy nie mógł tej zniewagi, spowodowanej zresztą bez zasadniczego powodu ścierpieć i gdy przed zajściem z powodu słownej obrazny nie otrzymał satysfakcji, po tem brutalnym zajściu z dowodami w rękę udał się do naczelnika p. Sambora, który spowodował śledztwo. Po przeprowadzonej rozprawie aspirant Szozda skazany został na 1 rok więzienia z zawieszeniem na lat 5.

Zabójcy ministra Pierackiego przed sądem.

Dwudziestypierwszy dzień rozprawy.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Po odczuciu wniosków obrony w sprawie powołania na rozprawę dr. Mosdorfa, zeznaje świadek Jerzy Krzymowski, urzędnik Prezydium Rady ministrów, który jako major sztabu głównego powiadomiony został w październiku 1934 r. o przeprowadzeniu w Pradze rewizji u Senyka, używającego pseudonimu i nazwiska litewskiego Biskauskas. Przeprowadzono też wówczas rewizję u Baranowskiego Włodzimierza, Zabawskiego, Czuczkiwicza, Wł. Martynka, Mirowicza, Eugenjusza Kulczyckiego i Dymitra Rawicza. Dokumenty, znalezione podczas tych rewizji, są świadkowi znane. Do tych dokumentów świadek dołączył dla śledztwa tłumaczenie z instrukcji wyszkolenia wojskowego O. U. N., oraz akt o ustroju O. U. N. i program wychowania w obozie O. U. N. Rewizje dokonane zostały przez władze czechosłowackie.

Na pytanie obrony świadek stwierdza, że te dokumenty, których było około 2500, oraz fotografie widział w oryginale. Autentyczność tych dokumentów nie podlega wątpliwości.

Z kolei sąd przystępuje do odczytania złożonych w śledztwie zeznań świadków nieobecnych, których sąd postanowił na rozprawę nie sprowadzać. Jako pierwsze zostały odczytane zeznania świadka Bohdana Nazara, studenta uniwersytetu krakowskiego, który znał Karpyńca i Kłymyszyna z życia akademickiego. Zeznał on, że Kłymyszyn prosił go raz o pozwole nie wstawienia do mieszkania świadka trzech walizek i paczki, które poprzednio zatrzymał u swego kolegi Sawczyńskiego.

Następnie odczytano zeznania świadka Eustachego Sawczyńskiego, absolwenta studium W. F. przy uniwersytecie Jagiellońskim. Również i do niego Kłymyszyn wraz z Karpyńcem przynieśli 3 walizki i złożyli na cały tydzień na przechowanie.

Świadek Józef Hofstaetter, właściciel składu aptecznego w Krakowie, którego zeznania z kolei odczytano, znał Karpyńca, jako swego klienta. Zaopatrywał się on w składzie świadka w znaczne ilości kwasu siarkowego i saletry. Laborant tej samej drogerji Józef Guzik zanosił, jak wynika z akt śledztwa, Karpyńcowi 13 kg. kwasu, potem nowy 12 i pół kg. i o pisał w śledztwie urządzenie laboratorjum Karpyńca.

Następnie odczytane zostały zeznania szeregu świadków, właścicieli i pracowników składów z chemikaljami w Krakowie. Wszyscy oni rozpoznali Karpyńca z fotografii, lub podczas oglądzin, jako osobnika, który pod nazwiskiem Romańskiego czynił u nich zakupy różnych chemikalij.

Świadek Stefan Szpacz stwierdził, iż Karpyniec, który podawał się za Romańskiego, nabył większą ilość kwasu siarkowego i zamiast żądanej saletry potasowej, saletrę sodową. Karpyniec wspominał świadkowi, że doświadczenia kosztują go już 800 zł. Pieniądze przesyła mu bogaty ojciec.

Św. Michał Kasprzyk, pracownik firmy metalurgicznej zeznał, że Karpyniec nabył u niego rurę mosiężną. Wśród okazanych mu dowodów rzeczowych, rozpoznał część nabytej rury.

Św. Alojzy Brachel, zeznał, że służył z pokoju zajmowanego przez studentów ukraińskich podejrzane hałas, jak stuk maszyny do pisania oraz sztanowania, odbywało się to przy oknie szczerline zasłoniętem. Świadek widział również, jak wynoszono ciężkie walizy.

Dłuższe zeznanie złożył konsul R. P. w Szczecinie Sztark, który podał szczegóły zatrzymania osk. Łebeda przez policję niemiecką w Swinemuende.

Bandera z powrotem na sali.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Dzisiejsze posiedzenie sądu rozpoczęło się o godz. 10.50. Na ławę oskarżonych sprowadzono Stefana Bandere, który w dn. 5 b. m. za awanturowanie się podczas rozprawy, usunięty został z sali na czas badania świadków. Przewodniczący zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego, streścił zeznania świadków zbadanych podczas 7-dniowej nieobecności osk. Bandery. Następnie sąd przystąpił do dalszego odczytywania zeznań świadków, którzy nie przybyli na rozprawę.

Jako pierwsze odczytane zostały zeznania świadka Onyszczuka. Zeznał on, że będąc jeszcze w gimnazjum, zajmował się kolportażem nielegalnej literatury O. U. N. W r. 1931 wziął udział w kursie wojskowo-ideologicznym, w którym uczestniczyło 15 mężczyzn. W organizacji O. U. N. świadek wykonywał polecenia swych zwierzchników w dziedzinie propagandy kolportażowej. M. in. z polecenia osk. Myhala jeździł kilkakrotnie do Jasiny, skąd przywoził literaturę nielegalną. Transportowaniem tej literatury do Lwowa zajmował się również osk. Bandera. W r. 1932 świadek wyjechał do Poznania, otrzymał wtedy od Bandery polecenie przeprowadzenia wywiadu o jakimś Krzyżanowskim, który studjował w Poznaniu. Wróciwszy do Kołomyj, świadek został aresztowany.

Po krótkiej naradzie sąd postanowił na wniosek obr. Hankiewiczza załączyć do materiału dowodowego notat-

ki z amb. R. P. w Berlinie Lubomirskiego, pozatem sąd, uwzględniając wnioski prokuratora, dopuścił dowód ze świadków Telatyńskiego, który zeznał szczegółowo na temat organizacji O. U. N. i ponownie św. Hirnego.

de po przybyciu jego z Gdańska statkiem „Preussen”. Świadek był obecny przy aresztowaniu Łebeda. Łebed powiedział, że jedzie do Berlina do krewnych. Policja niemiecka dokonała osobistej rewizji u Łebeda. W pewnej chwili Skyba zwrócił się do świadka Sztarka z zapytaniem, czy jest Niemcem, gdyż chciałby pomówić w cztery oczy. Świadek wskazał na komisarza policji niemieckiej Opitza, z którym Skyba odbył rozmowę w osobnym pokoju. Opitz oświadczył następnie świadkowi, że Skyba pytał, czy Szczecin leży w Polsce, a dowiedziawszy się, że leży w Niemczech, bardzo się ucieszył. Gdy świadek zapytał Skybę, kiedy był w Warszawie, Skyba bardzo się zmieszal i odpowiedział, że w Warszawie wogóle nie był. Ze Swinemuende Skyba przetransportowany został do Szczecina, a stamtąd do Berlina.

Po odczytaniu zeznań szeregu świadków, którzy nie wnieśli do rozprawy nic nowego, przewodniczący przerwał rozprawę do piątku.

DAJ GROSZ NA CELE TOWARZYSTWA SZKOŁY LUDOWEJ.

Dyskusja nad projektami ustaw samorządowych.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Wczoraj rozpoczęła się w Ministerstwie spraw wewnętrznych dyskusja nad projektami trzech ustaw samorządowych, a mianowicie: o służbie w samorządzie terytorjalnym, o odpowiedzialności służbowej i o uposażeniach. Na konferencję zaproszeni zostali przedstawiciele wszystkich central organizacji zawodowych pracowników i robotników samorządowych i przedstawiciele Związków samorządowych.

Konferencję otworzył min. Raczkiewicz, mówiąc: Pragnąłbym podkreślić naczelną punkt wyjścia jako przyswiesca wszystkim projektom. Jest nim potrzeba harmonizowania interesów związków samorządowych jako pracodawców z interesem pracowników i podporządkowania jednych i drugich interesom państwa.

Nie wątpię, że panowie również

OBNIŻENIE SKŁADEK UBEZPIECZENIOWYCH OD OGNI.

Warszawa, 13. XII. (PAT.) Po wszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych obniżył składki w przymusowym ubezpieczeniu nieruchomości od ognia o 20% dla woj. wschodnich a dla województw pozostałych o 15 proc. Niezależnie od tego zakład prowadzi akcję umorzeniową rozłożoną na lat 3, przeznaczając na ten cel 32 miliony zł. Akcja ta obejmuje składki zaległe do 1933 r. włącznie.

Sport i Wychowanie Fizyczne.

Zwycięstwo Czarnych w Rumunji. Drużyna hokejowa Czarni ze Lwowa rozegrała w Siedmiogrodzie trzeci swój mecz, bijąc reprezentację Miercurea Club 2:0. Czarni grali w Siedmiogrodzie po całonocnej męczącej podróży z Bukaresztu i mimo zmęczenia zademonstrowali b. piękną grę, górując przez cały czas nad przeciwnikami. Bramki strzelili Jałowy I. i Czyżewski. We czwartek rano Czarni opuścili Rumunję, udając się do Lwowa.

Międzynarodowe zawody atletyczne w Warszawie. W czwartek rozegrane zostały w Warszawie międzynarodowe zawody za pańnicze z udziałem zawodników austriackich, węgierskich i niemieckich. Ogółem rozegrano 6 spotkań. W ogólnej punktacji zwycięstwo odniosła Warszawa w stosunku 12:11.

Mecz w podnoszeniu ciężarów w wadze lekkiej wygrał Austriak Fein, który uzyskał w trójboju olimpijskim wynik lepszy od rekordu olimpijskiego (335 kg.). Nalewajski podniósł 260 kg., a w podrzucaniu oburącz pobił rekord polski wynikiem 90 kg.

Akademicki mistrz świata przegrywa w Warszawie. W czwartek wieczorem rozegrane zostały w gmachu YMCA międzynarodowe zawody gier sportowych z udziałem ryskiej YMCA, która, jak wiadomo, jest akademickim mistrzem świata w koszykówce. Goście rozegrali dwa spotkania w siatkówce i koszykówce, przegrywając niespodziewanie oba mecze.

przedewszystkiem z tego stanowiska wychodzić będą przy ocenie szczegółowych zasad projektowanych ustaw i wyznaczania poprawek, które z całym obiektywizmem rozważę przed oddaniem decyzji w ręce rządu.

Z tem przeświadczeniem otwieram konferencję.

Po przemówieniu p. ministra, w krótkich słowach przemówił wiceminister Korsak, obejmując przewodnictwo konferencji, poczem naczelnik Podwiński obszernie zreferował pierwszą z omawianych ustaw. Porządek zebrania ustalony został w ten sposób, że dyskusja będzie się toczyć kolejno nad każdą z zreferowanych ustaw.

W dyskusji zabierali głos przedstawiciele związków samorządowych, organizacji pracowniczych i robotniczych.

P. G. WODEHOUSE.

Niedyskrecje Archibalda.

(Ciąg dalszy).

— Przepraszam cię, zacy towarzyszu, ja w tej chwili liczyłem.

— Liczyłeś? Co liczyłeś?

— Ptaszki, mój chłopcze, tylko ptaszki! — odrzekł Archie.

ROZDZIAŁ XXV.

Nowoczesna Wenus.

Dzień był tak piękny, tłum przechodniów poruszała się tak ochoczo, a na wszystkich twarzach malowało się takie beztrojskie ożywienie, iż przeciętny obserwator życia nowojorskiego sformułowałby przekonanie, że ludzie w tem mieście są wyjątkowo szczęśliwi. Jednak Archie Moffam, skracając z rozświetlonej ulicy do bramy masywnego budynku, gdzie na trzecim piętrze znajdowała się pracownia jego przyjaciela, artysty malarza James B. Wheelera, nie mógł się pozbyć gnębiącego wrażenia, iż coś jest nie w porządku. Wchodząc z wolna na schody, łamał sobie głowę nad wynalezieniem przyczyny tego nieprzyjemnego stanu duszy i umysłu. Po dłuższych rozważaniach doszedł do wniosku, że powodem ogarniającej go depresji, była jego żona Lucyna. Przypomniało mu się, iż rano, przy śniadaniu, zachowanie Lucyny wzbudziło w nim pewien niepokój. Właściwie nic konkretnego, ale zawsze — — —

Monologując w ten sposób, dotarł do pracowni

95)

i dopiero na progu zorientował się, że drzwi do niej wiodące były otwarte, a sam lokal pusty. Wyglądało to, jakgdyby właściciel, w porwie artystycznego temperamentu, wybiegł śpiesznie, nie troszcząc się o uporządkowanie pokoju, ani nawet zamknięcie drzwi za sobą. Tak też było istotnie. Nic wprawdzie nie zapowiadało rychłego powrotu pana J. B. Wheelera, lecz Archie, zdecydowawszy, że półgodzinna pogawędka z niefrasobliwie zazwyczaj usposobionym artystą, zmieni melancholijny tok jego myśli, postanowił nań zaczekać. Rozglądając się po pracowni w poszukiwaniu wygodnego mebla, na którymby mógł spocząć, Archie zauważył spory, pięknie oprawiony obraz i zaciekawiony, podszedł bliżej, aby mu się przypatrzeć.

J. B. Wheeler zarabiał dostаточно na życie jako utalentowany i ceniony ilustrator rozlicznych czasopism, to też Archiego trochę zdziwił nowy rodzaj jego pracy. Obraz ten bowiem, malowany farbami olejnymi w jaskrawych kolorach, przedstawiał pulchną młodą niewiastę, niemądrze uśmiechniętą, która, sądząc z faktu, iż za cały strój posiadała jedynie białą synogarlicę na lewym ramieniu, najwrodzniej miała wyobrazić boginię Wenus. Wprawdzie Archie zrzadka uczęszczał do muzeów, znał się jednak na Sztuce o tyle, żeby odróżnić wśród innych malowideł reprodukcję Wenus, choć parokrotnie wprowadzały go w błąd tytuły, jak np. „Marzenia Miłosne” lub „Kiedy Serce Jest Młode”.

Obecnie obejrzawszy obraz dokładnie, zasiadł w miękkim fotelu i zapalając papierosa powrócił myślami do Lucyny. Tak, stanowczo ta kochana kobieta wydała się nieswoja przy śniadaniu. Nie powiedziała ani też nie uczyniła nic nadzwyczajnego, lecz jej całe

zachowanie cechowała owa sztuczna, przesadna uprzejmość, jaką żony zwykły okazywać swym mężom, gdy ci zapomnieli załatwić sprawunki, o które prosiły, albo rzucić na pocztę jakichś ich ważny list. Jeśliby nie miał czystego jak kryształ sumienia, Archie mógłby przypuszczać, że na tem właśnie polega nieporozumienie. Lecz Lucyna zawsze kupowała sobie wszystko sama, pisząc zaś listy wrzucała je do skrzynki umieszczonej na każdym piętrze przy drzwiczkach od windy. Musiało to być zatem coś innego, ale — — —

— Och, moja zacna ciotko!

Papieros wypadł ze zmartwiałych nagle palców Archiego. Mina mu zredla, a oczy zmatowiały. Czulił się poprostu przerażony. Wiedział, że pamięć miał słabą, nigdy jednak dotąd nie spałała mu ona tak przykrętego figla. Był to zaiste szczyt roztargnienia. Bo mężczyzna może nie pamiętać o wielu rzeczach, wolno mu zapomnieć swoje imię, parasol, kapelusz, swą narodowość i przyjaciół swej młodości, lecz istnieje jedna rzecz, którą przyzwoity małżonek, uczciwy współnik złej i dobrej doli, musi mieć wyrytą w pamięci, a to jest data rocznicy swego ślubu.

Gorzkie wyrzuty sumienia poczęły trapić Archiego. Jego serce wezbrało litością dla Lucyny. Nic dziwnego, iż biedactwo było nieswoje przy śniadaniu. Zdawała sobie zapewne sprawę z jakiego beznadziejnego gapia wyszła zamąż! Jęknął głucho i osunął się bezsilnie w głąb fotelu. W tym trakcie jednak, wzrok jego padł na Wenus. Obraz ten bowiem rzucał się w oczy. Mógł się podobać lub nie, ale bezwzględnie przykuwał do siebie uwagę.

(C. d. n.).

